

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK.

A R R E S T

**nr. 183.369 van 26 mei 2008
in de zaak A. 104.627/X-10.347.**

In zake : de b.v.b.a. CANTAL,
die woonplaats kiest bij
advocaat B. DE VUYST,
kantoor houdende te 1150 BRUSSEL,
Tervurenlaan 270

tegen :

de deputatie van de provincieraad van VLAAMS-BRABANT,
die woonplaats kiest bij
advocaat K. VAN ALSENOY,
kantoor houdende te 1000 BRUSSEL,
A. Dansaertstraat 92.

D E R A A D V A N S T A T E, X e K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat de b.v.b.a. CANTAL op 14 mei 2001 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van 8 maart 2001 van de bestendige de deputatie van de provincieraad van Vlaams-Brabant waarbij haar de vergunning wordt geweigerd tot het aanleggen van een zwembad aan de Quirinilaan te Hoeilaart, kadastraal bekend sectie B, nr. 166/v4;

Gezien de memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door eerste auditeur-afdelingshoofd F. DE BUEL;

Gelet op de beschikking van 26 januari 2005 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de laatste memories;

Gelet op de beschikking van 21 maart 2008 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 25 april 2008;

Gehoord het verslag van staatsraad J. VAN NIEUWENHOVE;

Gehoord de opmerkingen van advocaat B. VANDEN BERGHE,
die loco advocaat B. DE VUYST verschijnt voor de verzoekende partij, en van
advocaat K. VAN ALSENOY, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur-afdelings-
hoofd F. DE BUEL;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van
State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

OVERWEEGT WAT VOLGT :

1. De feiten

1.1. De verzoekende partij dient op 28 april 2000 (datum van het
ontvangstbewijs) een bouwaanvraag in voor het aanleggen van een zwembad op een
perceel gelegen aan de Quirinilaan in Hoeilaart, kadastraal gekend onder sectie B,
nr. 166/v4.

1.2. Het betrokken perceel is volgens het gewestplan
Halle-Vilvoorde-Asse, goedgekeurd bij koninklijk besluit van 7 maart 1977, gelegen
in een natuurgebied.

Overeenkomstig het algemeen plan van aanleg van de gemeente
Hoeilaart, goedgekeurd bij ministerieel besluit van 19 juli 1984, heeft het perceel
de volgende bestemming:

“De natuurgebieden hebben een natuurwetenschappelijke waarde. Uiteraard
zijn zij niet in de eerste plaats afgestemd op de land- en bosbouwproductie,
hoewel de voortzetting van deze activiteiten er wenselijk kan zijn.

Het zijn gebieden die een functie vervullen als merkwaardige biotoop met
typische flora en/of fauna waarin minder algemeen verspreide elementen
voorkomen. Ze kunnen er eventueel een belangrijke waarde bezitten als
landschapselement”.

1.3. De gemachtigde ambtenaar brengt op 20 juni 2000 een ongunstig
advies uit, waarin het volgende wordt gesteld:

“Het oprichten van een zwembad in het natuurgebied is strijdig met de
planologische voorschriften van art 13 van het K B van 28 december 1972,

betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en de gewestplannen. Aangezien het bouwontwerp ligt, zowel in het BPA soldenplan 2 (KB 24/07/1956), het gewestplan Halle-Vilvoorde-Asse (KB 07/03/1977) en het APA (MB 19/07/1984) is volgens het Arrest Steeno, Arrest van de Raad van State, het meest recente plan, zijnde het A P A, van toepassing”.

De gemachtigde ambtenaar concludeert: “De goede ordening van het natuurgebied komt in het gedrang”.

1.4. Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Hoeilaart weigert de vergunning op 29 juni 2000.

1.5. De verzoekende partij stelt tegen deze weigeringsbeslissing beroep in bij de bestendige deputatie van de provincie Vlaams-Brabant. Dit beroep wordt verworpen door de beslissing van de bestendige deputatie van 8 maart 2001.

2. Ten gronde

2.1.1. De verzoekende partij voert in het enig middel de schending aan van artikel 4.4 van het algemeen plan van aanleg van de gemeente Hoeilaart, goedgekeurd bij het ministerieel besluit van 19 juli 1984, van artikel 2 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van het zorgvuldigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel en wegens machtsoverschrijding.

Zij betoogt dat het bestreden besluit ten onrechte uitgaat van de strijdigheid van de bouwaanvraag met artikel 4.4 van het algemeen plan van aanleg van de gemeente Hoeilaart, dat bepaalt dat “verbouwingswerken aan bestaande constructies of herbouwen van deze gebouwen zijn toegestaan voor zover het bouwvolume met niet meer dan 20 % toeneemt met behoud van de bestemming”. Het zwembad moet worden beschouwd als een accommodatie van het kasteel, ligt in de onmiddellijke omgeving van het kasteel en voldoet voor het overige aan de voorwaarden van de voornoemde bepaling. De verzoekende partij stelt dat ook rekening moet worden gehouden met het feit dat het natuurgebied reeds structureel is aangetast door verscheidene residentiële woningen. Ten slotte houdt zij voor dat de vergunningverlenende overheid verplicht is de aanvraag te toetsen aan de eisen van een goede plaatselijke ordening, wat in dezen niet gebeurd is, nu de overheid van de verkeerde premisse uitging.

2.1.2. De verwerende partij repliceert vooreerst dat de strijdigheid met het algemeen plan van aanleg van de gemeente Hoeilaart niet de enige weigeringsgrond vormde voor de bestreden beslissing. Voor wat betreft de betrokken bepaling van het algemeen plan van aanleg betoogt zij dat de aanleg van een zwembad beschouwd moet worden als een bouwwerk, afzonderlijk van het bestaande hoofdgebouw. Dat het natuurgebied reeds sterk structureel aangetast zou zijn, zoals de verzoekende partij voorhoudt, kan geen argument vormen voor het verlenen van een bouwvergunning. De toetsing aan de eisen van een goede ruimtelijke ordening heeft wel degelijk plaatsgevonden.

2.2. Overeenkomstig artikel 4.4. van het algemeen plan van aanleg van de gemeente Hoeilaart kunnen in natuurgebieden “enkel verbouwingswerken aan bestaande konstrukties of herbouwen van deze gebouwen (worden toegestaan) voor zover het bouwvolume met niet meer dan 20% toeneemt met behoud van de bestemming”.

Zo de aanleg van een zwembad op een dertigtal meter van het kasteel al, zoals de verzoekende partij voorhoudt, beschouwd kan worden als “een loutere accommodatie van het kasteel”, kan die accommodatie niet worden aangemerkt als een verbouwingswerk aan een bestaande constructie, met name aan dit kasteel.

Daaruit volgt dat de aanvraag van de verzoekende partij strijdig is met de voornoemde bepaling van het algemeen plan van aanleg, die aan de vergunningverlenende overheid in dezen geen beoordelingsruimte laat, temeer daar deze bepaling “het oprichten van nieuwe gebouwen” uitdrukkelijk uitsluit.

De overige argumenten doen niets af aan de strijdigheid van de aanvraag met het algemeen plan van aanleg.

Het middel is niet gegrond.

OM DIE REDENEN BESLIST DE RAAD VAN STATE :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 173,53 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op zeventwintig mei 2008, door de Xe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	R. STEVENS,	kamervoorzitter,
	J. BOVIN,	staatsraad,
	J. VAN NIEUWENHOVE,	staatsraad,
Mevr.	A. TRUYENS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. TRUYENS.

R. STEVENS.